

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 131/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., S., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 35/1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. februára 2010 Okresným súdom Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) postúpená sťažnosť M. P. (ďalej len „sťažovateľ“) zo 16. novembra 2009 spolu so spisom okresného súdu sp. zn. 27 C 35/1998 a následne 2. marca 2010 a 15. marca 2010 bola ústavnému súdu doručená

identická sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 35/1998.

Zo sťažnosti, ako aj z predloženého súvisiaceho spisu okresného súdu vyplýva, že uznesením okresného súdu o schválení zmiernosti sp. zn. 27 C 35/98 zo 4. septembra 2009 bolo okrem iného zrušené podielové spoluvlastníctvo nehnuteľnosti sťažovateľa a navrhovateľky a táto bola prikázaná do výlučného vlastníctva sťažovateľa, ktorý bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľke sumu 23 235,74 € z dôvodu finančného vyrovnania.

Sťažovateľ uviedol, že návrh na začatie konania bol podaný okresnému súdu ešte 16. októbra 1998. Vo veci bolo podľa sťažovateľa „*vytýčených 41 nekonštruktívnych pojednávaní. Predseda senátu bezdôvodne odročoval pojednávania na iné termíny, často na neurčito. V predmetnej veci... podal viackrát rôzne pripomienky a návrhy, ktorými sa predseda senátu vôbec nezaoberal, alebo ich ani na pojednávaní vôbec neprotokoloval.*“.

Sťažovateľ poukázal aj na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 257/08 z 29. apríla 2009, v ktorom bolo vyslovené porušenie základného práva navrhovateľky (bývalej manželky sťažovateľa) podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní. Sťažovateľ je presvedčený, že v predmetnom konaní došlo aj k porušeniu jeho označených práv, a preto sa rozhodol podať túto sťažnosť.

Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie okresného súdu sp. zn. 27 C 35/98 zo 4. septembra 2009, ktorým bolo namietané konanie skončené, nadobudlo právoplatnosť v časti schváleného zmiernosti 2. októbra 2009 a v časti náhrady trov konania 20. októbra 2009.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 35/1998.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom

ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Okresný súd v predmetnej veci meritórne rozhodol uznesením o schválení zmiernu zo 4. septembra 2009, ktoré, ako už bolo uvedené, nadobudlo právoplatnosť v časti schváleného zmiernu 2. októbra 2009 a v časti náhrady trov konania 20. októbra 2009. Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu 2. marca 2010, t. j. po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v sťažnosti.

Ústavný súd k podaniu sťažnosti sťažovateľa zo 16. novembra 2009 na okresnom súde 24. novembra 2009 uvádza, že takéto podanie návrhu nemá za následok začatie konania pred ústavným súdom, tak ako to je v občianskoprávnom alebo trestnoprávnom konaní, keď podaním návrhu na ktoromkoľvek všeobecnom súde ostáva zachovaná hmotnoprávna, ako aj procesná lehota (s výnimkou podania dovolania). Ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecného súdnictva, a preto na zachovanie zákonnej lehoty na podanie sťažnosti je potrebné podať návrh na začatie konania ústavnému súdu.

V nadväznosti na postúpenie sťažnosti ústavnému súdu okresným súdom ústavný súd dodáva, že za platného právneho stavu nemožno začať konanie pred ústavným súdom tak, že všeobecný súd postúpi vec ústavnému súdu (bližšie napr. PL. ÚS 13/99), t. j. vec postúpenú ústavnému súdu všeobecným súdom nemožno považovať za návrh na začatie konania pred ústavným súdom.

Napokon, ak by aj sťažnosť bola podaná ústavnému súdu 24. novembra 2009 (t. j. vtedy, keď bola podaná na okresnom súde), bola by v súlade s doterajšou judikatúrou

ústavného súdu odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť z dôvodu, že ústavný súd poskytuje ochranu označeným právam len vtedy, ak bola sťažnosť pred ústavným súdom uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označených práv ešte mohlo dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte mohlo trvať (m. m. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05), t. j. vtedy, ak mu bola sťažnosť doručená v čase, keď ešte nedošlo k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa z dôvodu, že príslušný súd ešte vo veci sťažovateľa právoplatne nerozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2010